

בעזרת השם יתברך

ספר
אֲשֶׁר הָיָה אֶל יוֹאֵל

דברות קודש וואס מיר האבן געהאט די זכיה צו
הערן פונעם ראש ישיבה שליט"א שבת קודש
פרשת ויקהל, שבת שקלים, מברכים חודש אדר
שני, שנת תשפ"ב לפרט קטן, אין קרית ברסלב
- ליבערטי יע"א, ביי שלש סעודות.

ארויסגעגעבן דורך
"קרן הדפסה היכל הקודש"

צו באקומען די און אנדערע ספרים און קונטרסים:

היכל הקודש וויליאמסבורג

Heichal Hakodesh
Williamsburg
27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
1-718-384-1652

היכל הקודש קרית ברסלב

ליבערטי
Heichal Hakodesh
Kiryas Breslev
181 Huschke Road
Liberty NY 12747

היכל הקודש קרית יואל

Heichal Hakodesh
Kiryas Joel
8 Premishlan Way.
Monroe NY 10950
1-845-243-0563

היכל הקודש קרית יואל

Heichal Hakodesh
Kiryas Joel
8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
1-845-467-5299

היכל הקודש מאנסי

Heichal Hakodesh
Monsey
32 Dolson Road
Monsey NY 10952
1-347-733-7551

היכל הקודש בארא פארק

Heichal Hakodesh
Boro Park
1011 41 Street
Brooklyn NY 11219
1-718-384-1652

www.BreslevCenter.com

צו הערן די הערליכע שיעורים
פונעם ראש ישיבה שליט"א רופט:

חיוזק פאר די

אידישע שטוב

212-444-9169

קול

ברסלב

212-444-9191

חיוזק יומי

צו באקומען די חיוזק יומי

טעלעפאון מעסידזשינג

347-630-2876

אימעיל

chizikyomi@gmail.com

שְׁבַת קוֹדֵשׁ פְּרֻשֶׁת וַיְקַהֵל, שְׁבַת שְׁקָלִים, מְבָרְכִים חוֹדֵשׁ אֶדְרָשׁ שְׁנֵי,
שְׁנַת תַּשְׁפ"ב לְפָרֵט קָטָן, אִיזוּ דְעַר רֵאשׁ יִשְׁיבָה שְׁלִיט"א גְעוּוּעַן אִין
שְׁטַעטל, קְרִית בְּרֶסֶלֶב - לִיבְעֶרְטֵי יַע"א. בֵּי סְעוּדָה שְׁלִישִׁית הָאֵט
דְּעַר רֵאשׁ יִשְׁיבָה שְׁלִיט"א פֶּאָרְגַעֲלֶעֶרְנֵט סֶפֶר הַקְדוּשׁ שִׁיחוֹת הַר"ן
סִימָן טו, און שְׁבַחֵי הַר"ן, סִימָן ג.

אִיידער דְּעַר רֵאשׁ יִשְׁיבָה שְׁלִיט"א הָאֵט אָנְגַּעהוִיבֵן דְּעַם שִׁיעוּר, הָאֵט מְעַן
גְעִינְגְעַן דְּעַם נִיגוּן:

רְבוֹן הָעוֹלָמִים, אוֹהֲבֵי ה' אַהֲבַת תָּמִים.

דְּעַר אִיבְעֶרְשְׁטֶער הָאֵט לִיב אַ אִיד,

וֹאס לְעַבְט בְּתַמִּימוֹת אֲלַע זֵינְע יֶאָרָן,

און אָן תַּעֲרוּמוֹת, נֶאָר בְּתַמִּימוֹת,

נִישְׁט אויפֿגֶעבֵן, קִינְמָאל נִישְׁט פֶּאָרְפֶּאָרָן.

אוי רְבוֹן הָעוֹלָמִים, אִיךְ ווִיל אויף זֵיין אַ תָּמִים,

אוי רְבוֹן הָעוֹלָמִים, ווי מִיר לְעַבֵן הֵינְט אִיזוּ שְׁווער צו זֵיין אַ תָּמִים.

דְּעַרְנֶאָף הָאֵט דְּעַר רֵאשׁ יִשְׁיבָה שְׁלִיט"א אָנְגַּעהוִיבֵן פֶּאָרְלֶעֶרְנֶען אִינְעוּוִינְיג

(שיחות הר"ן, סִימָן טו):

אָמַר דְּעַר רַבֵּי הָאֵט גְעִזְאָגֵט, שֶׁהוּא חֲכָמָה וּמְלָאכָה גְדוֹלָה לְהִיּוֹת כְּמוֹ בְּהֵמָה

עָס אִיז אַ חֲכָמָה און אַ גְרוֹיסֶע אַרְבַּעַט צו זֵיין אַזוֹי ווי אַ בְּהֵמָה.

אִיךְ בֵּין אַ נֶאָר און גְלִיב

וֹאס מֵינְט 'זֵיין אַזוֹי ווי אַ בְּהֵמָה?' - דָּאס מֵינְט זִיךְ צו פִּירֵן פֶּשוּט

בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת; אִיךְ לִיג אַוועק אֲלַע מֵינְע חֲכָמוֹת, אִיךְ לִיג אַוועק מֵיין

גאַנְצֶע שְׁכָל און אִיךְ טו וֹאס אִיךְ דָּאָרף צו טוֹן, וֹאס דְּעַר אִיבְעֶרְשְׁטֶער הָאֵט

מִיר גְעִזְאָגֵט.

דְּעַר הֵילִיגְעַר בְּעַל שֵׁם טוֹב זְכוּתוֹ יִגֵן עָלֵינוּ הָאֵט גְעִזְאָגֵט: "נֶאָף אֲלַע מֵינְע

חַכְמוֹת, נֶאֱדָר אֶלֶע מַיִנַּע פִּנּוֹת, לַיִיג אִיךְ אֶלֶעס אַנּוּעק, אִיךְ בֵּין אַ נֶאֶר און גְּלִיב; צְדִיקִים זַענען אִין דִּי עוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים, מִיר הָאָבֶן נִישְׁט קִיין הַשְּׁגָה ווי גְּרוֹיס צְדִיקִים זַענען, מִיר ווִיִּסֶן אַפִּילוּ נִישְׁט וואס מִיר ווִיִּסֶן נִישְׁט, פֿון דַּעֲסֵט וועגן הָאֵט דָּער הַיִּלְיָגֶער בַּעַל שֵׁם טוֹב גַּעזאַגט, ווען עס קומט צום דאַנּוּענען לַיִיגט פֿאַר אַנּוּעק אֶלֶע זַינע חַכְמוֹת. (דער וואָרט ווערט אַראָפּגַעבֿרענגט פֿילע מַאל אִינעם סֵפֶר הַקְּדוֹשׁ "יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל", אִיךְ פֿלעג אַלס בַּחוּר אַסאַךְ לַעֲרַנען דַּעם סֵפֶר, עס איז פֿול מיט חִזּוּק, עס רַעֲדֵט אַסאַךְ אַרום פֿון דִּינען דַּעם אַיִבֶּערִשְׁטן בַּתְּמִימוֹת אָן קִיין חַכְמוֹת).

דאס איז ממש די זעלבע זאך וואס דער רבי זאגט דא, אז א מענטש זאל זיין אזוי ווי א בהמה, זיך פירן פשוט בתמימות ובפשיטות.

טייטשט דער רבי מיט דעם דער פסוק פון די וואכענדיגע סדרה:

זֶה בְּחִינַת אַזוֹי ווי עס שטייט: "כָּל אֲשֶׁר נָתַן ה' חֲכָמָה בְּהֵמָה" (שמות לו, א). בַּפִּשְׁטוֹת טַיִטְשֵׁט דאס וואָרט 'בְּהֵמָה' - אִין זַי, טַיִטְשֵׁט אַבַּער דָּער רַבִּי, הִינּוּ שְׁהוּא חֲכָמָה לַעֲשׂוֹת עֲצָמוּ כְּבְּהֵמָה עַס אִיז אַ חֲכָמָה צו זַיִן אַזוֹי ווי אַ בְּהֵמָה. (וּכְמוֹ שְׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכָרוֹנָם לְבַרְכָּה אַזוֹי ווי אונזערע חַכְמִים זַאָגן (חֲלִין ה':): עַל פֶּסוּק אִוִּיפֿ'ן פֶּסוּק (תְּהִלִּים לו, ז): "אָדָם וּבְהֵמָה תּוֹשִׁיעַ ה'", אַלוּ בְּנֵי אָדָם שְׁעָרוּמִים בְּדַעַת דָּאס גַּיִט אַרויף אִוִּיף מַעֲנִטְשֵׁן וואס זַענען זַיִיעֶר קְלוּג, וּמְשִׁימִין עֲצָמָן כְּבְּהֵמָה און זַי מַאָכֶן זִיךְ ווי אַ בְּהֵמָה, זַי טוּעֵן דַּעם ווִילֵן פּוֹנַעם אַיִבֶּערִשְׁטן אָן קִיין חַכְמוֹת. וּכְמוֹ שְׁאָמַר אָסַף און אַזוֹי ווי אָסַף פֿעט דַּעם אַיִבֶּערִשְׁטן (שם עג, כב): "וַאֲנִי בַּעַר וְלֹא אֲדַע בְּהֵמָה הִיִּתִי עִמָּךְ", זַעט מַעַן פֿון דַּעם אַז דִּי גֵרַעֲסִטֶע מְדַרִּיגָה אִיז, אַז אַ מַעֲנִטְשֵׁ זַאל זִיךְ פִּירֵן פִּשׁוּט בַּתְּמִימוֹת וּבַפִּשְׁטוֹת, וְעַיִן בְּמָקוֹם אַחַר מִזֶּה [עַיִן לְקוּטִי מוֹהֵר"ן חֶלֶק ב, סִימָנִים יט; מד].

ספרי חקירה

אַלע הַיִּלְיָגֶע צְדִיקִים וּבַתּוֹכֶם דָּער הַיִּלְיָגֶער רַבִּי, הָאָבֶן זַיִיעֶר אַנְגַּעזאַגט מַעַן זַאלֵן נִישְׁט לַעֲרַנען קִיין 'ספרי חקירה'; מַעַן רַעֲדֵט נִישְׁט פֿון ספרי אַפִּיקוֹרְסוֹת רַחֲמָנָא לְצֵלָן, נֶאֶר אַפִּילוּ ספריים פֿון הַיִּלְיָגֶע ראשונים ווי דער ספר 'מורה נבוכים', פֿונעם הַיִּלְיָגֶען רַמְבַּ"ם, הָאֵט דָּער רַבִּי זַיִיעֶר מַקְפִיד גַּעוּוען נִישְׁט

צו לערנען (צײן חיי מוהר״ן, סימן תז, תח, תט). פארנוואס? ווייל מיט חקירות קען מען נישט דינען דעם אייבערשטן, נאר אז מען איז א נאר, מען לייגט אנוועק די שכל און חכמות, און מען 'גלייבט' אז דער אייבערשטער האט באשאפן די וועלט, דער אייבערשטער האט אויז געגעבן די תורה, דער אייבערשטער באצאלט גוטס פאר ווער עס היט די תורה און באשטראפט ווער עס האלט נישט די תורה - קען מען דינען דעם אייבערשטן.

אזוי ווי דער רבי זאגט (לקוטי מוהר״ן, חלק ב, סימן יב): ווען א מענטש גייט נאך זיין שכל און זיין חכמה קען ער צוקומען צו מאכן גרויסע טעותים און צו גרויסע פראבלעמען, עס זענען געווען גרויסע רשעים וואס האבן פארדרייט די וועלט און אלעס האט זיך אנגעהויבן ווייל זיי זענען נאכגעגאנגען נאך זייערע חכמות; זאגט דער רבי דארט ווייטער: "ועקר הנהדות הוא, רק לילך בתמימות ובפשיטות, בלי שום חכמות", דער עיקר פון אידישקייט איז, מען זאל פאלגן די הייליגע תורה בתמימות ובפשיטות.

גיין אין פייער מיט מסירת נפש

עס ווערט געברענגט אין ספרים הקדושים (צײן ספר אור החיים, מאת רבי יוסף יב״ץ, פרק ב), אז אין די צייטן וואס די גוים האבן געמאכט גזירות אויף אידישע קינדער, האט מען געזען די אלע וואס זענען געגאנגען נאך זייערע חכמות זענען נעבעך אנוועק געפאלן פון אידישקייט און עס איז גארנישט געבליבן פון זיי, נאר די וואס האבן געדינט דעם אייבערשטן בתמימות ובפשיטות זענען געגאנגען אין פייער מיט מסירת נפש, און ביי זיי איז געבליבן אידישקייט.

א צייט פון א מלחמה

אין יעדן דור זענען געווען אז די גוים זיך גענומען אויף די אידישע קינדער, און געמאכט גזירות אז מען טאר נישט האלטן קיין אידישקייט. יעצט האט אויסגעבראכן א מלחמה צווישן רוסלאנד און אוקריינא; דארף מען בעטן דעם אייבערשטן אז די אידן זאלן נישט פאלן אלס קרבן פאר איינע פון די צוויי לענדער. א מענטש מיינט אז ער איז פארזיכערט, 'מיר האבן אונזערע העלפערס, שומרים, הצלה, חברים', מען קען זיך אבער נישט פארלאזן - נאר

אויפ'ן אייבערשטן, און אין א צייט פון א מלחמה דארף מען אסאך בעטן דעם אייבערשטן אז עס זאל נישט שאטן פאר אידן.

מלחמת גוג ומגוג

מוהרא"ש שרייבט אז פון רבי נתן זכרונו לברכה איז משמע אז מלחמת גוג ומגוג וועט נישט זיין קיין מלחמה מיט טאנקען און באמבעס, נאר דער מלחמה וועט זיך אפטון ביי יעדן איד אין מח, דאס וועט זיין א שווערע ביטערע מלחמה, איין מינוט וועט דער מענטש טראכטן: 'עס איז דא א באשעפער', נאכדעם וועט ער האבן א קשיא אויף די אמונה; א מלחמה וואס דריידט זיך אין קאפ, מען טראכט: 'זאל איך בלייבן ביי אידישקייט אדער נישט', 'זאל איך בלייבן מיט מיי בארד און פיאות אדער נישט', די שווערע ביטערע נסיונות קען מען נאר בייקומען אויב מען גייט מיט תמימות אן קיין שום חכמות, איך גלייב אז דער אייבערשטער איז דא, און איך טו וואס דער אייבערשטער זאגט.

שמחה פון די מצוה

אין געוויסע פלעצער האט מען פסח און ביי אנדערע מצות אריינגעלייגט קאפ און מח בעיקר אינעם 'דקדוק המצות', ווי מען קען מאכן די מצוה מער אויסגעהאלטן און מער אויסגעהאלטן, אבער ביי די הייליגע צדיקים איז געווען דער עיקר די 'שמחה' פון די מצוה, די 'לעבן' פון די מצוה.

א איד דארף זיך מחיה זיין מיט די מצות וואס ער טוט; ווען מען קומט אינדערפרי אין שול דאווענען, מען טוט אן תפילין, געב א טראכט: פארנוואס קום איך אין שול? פארנוואס טו איך אן תפילין? ווייל דער אייבערשטער האט אזוי געהייסן! פארנוואס טו איך אן ציצית? ווייל דער אייבערשטער האט אזוי געהייסן! פארנוואס היט איך שבת? ווייל דער אייבערשטער האט אזוי געהייסן! אזוי ווי דער הייליגער רבי האט אמאל געזאגט: "ווען מען האלט א מצוה אין האנט האלט מען בביתו דעם אייבערשטן; ווייל ווער האט געהייסן עסן מצוה? מאכן די מצוה? דער אייבערשטער, איז עס אזוי ווי מען האלט אים אליינס".

דאס איז די גרעסטע חכמה, נאכדעם וואס מען איז שוין זוכה צו פארשטיין

אלעס, דינט מען ווייטער דעם אייבערשטן פשוט און מען איז זיך מחזיה מיט יעדע מצוה וואס מען טוט.

אזוי ווי א אינגל פון חדר איז בר מצוה געווארן, האט דער ראש ישיבה שליט"א פארגעלערנט נאך א שטיקל, אין ספר שבחי הר"ן, סימן ג, וואס רעדט זיך פון רבינו'ס בר מצוה.

דער ראש ישיבה האט געזאגט: לכבוד די שמחת הבר מצוה וועלן מיר פארלערנען א שטיקל פון ספר שבחי הר"ן.

דאס איז התחזקות פאר יעדן איינעם. יעדעס מאל וואס איך זע א בר מצוה בחור, ווער איך פריש, איך דערמאן זיך פון מיין בר מצוה ווי שטארק איך האב געוואלט אנהייבן דינען דעם אייבערשטן, איך האב אפגעמאכט דאס איז עס, איך גיי זיין אן ערליכער איד!

דער הייליגער רבי נתן דערצייילט (שבחי הר"ן, סימן ג):

אחר-כך נתגדל יותר, וכשנעשה בר-מצוה, קרא אותו דודו הרב הקדוש מורנו הרב אפרים זכר צדיק לברכה, אב-בית-דין דקהלת קדש סידילקוב, ווען דער רבי האט בר מצוה געהאט, איז געקומען זיין פעטער דער הייליגער צדיק רבי משה חיים אפרים פון סידילקוב זכר צדיק לברכה - בעל מחבר ספר דגל מחנה אפרים.

מיר האבן מיר נישט קיין השגה אין וועלכע שטוב דער רבי איז געבוירן; דער רבי איז געבוירן אין אזא הייליגע שטוב, אין שטוב פון אן אייניקל פונעם בעל שם טוב זכותו גן עליו. דער הייליגער בעל שם טוב האט געהאט א טאכטער אדל, און אדל האט געהאט דריי קינדער, דער הייליגער רבי ר' ברוך'ל פון מעזיבוזש, דער הייליגער רבי משה חיים אפרים פון סידילקוב - בעל מחבר ספר דגל מחנה אפרים, נאכדעם דעם רבינו'ס מאמע 'פיגא'; דערפאר איז ער געקומען צו זיין בר מצוה, זייענדיג א פעטער פונעם בר מצוה בחור.

ואמר לו הפסוק און אים געזאגט דעם פסוק (תהלים ב, ז): "אני היום ללדתיך", (פי זה נאמר על היום שהאדם נעשה בר-מצוה, פמוכא בספרים [עין

רש"י שם, וזהו חדש י), דאס גייט ארויף אויפ'ן טאג וואס מען ווערט פֿר מצוה, דער אייבערשטער זאגט דעם פֿר מצוה בחור: "איך האב דיר היינט געבוירן, דו ביסט מיין קינד", דו הייבסט היינט אן דיין לעבן. ואמר לו קצת מעט דברי מוסר און ער האט אים געגעבן אביסל מוסר, והיה יקר בעיניו מאד מאד פֿמוצא שלל רב דער רבי האט שפעטער דערציילט אז די ווערטער איז ביי אים געווען אזוי טייער, ממש ווי איינער טרעפט א גרויסער אוצר, ער האט זיך מחיה געווען מיט די מוסר און חיזוק וואס דער פֿעטער האט אים געזאגט, ער האט פֿארשטאנען אז עס איז א גוטע צייט אנצוהייבן פונדאסגיי דינען דעם אייבערשטן.

אחר-כֿך נכנס לחפה גלייך נאך די פֿר מצוה האט דער רבי חתונה געהאט.

דאס דארף מען קענען מקיים זיין, טון אזוי ווי דער רבי, גלייך נאך די חופה גיין צו די חתונה.

ותכֿף ביציאתו מן החפה הנה מתלהב מאד ומתגעגע מאד לעבודת השם ותברך, ונכנס בעבודת השם מיום אל יום נאך די חתונה איז דער רבי געווארן א גרויסער צדיק.

מען קען ווערן פֿקטן שנוולד

מען דארף וויסן אז דער פֿסוק (תהלים ב, ז): "אני היום ילדתיך", איז נישט נאר געזאגט געווארן אויף א 'בר מצוה בחור', דאס קען זיין פֿאר יעדן איינעם, דער הייליגער רבי האט געזאגט: "איך האב גע'פועל'ט ביים אייבערשטן, אז ווען מען וועט זיך דערמאנען פון מיר ווען מען ווערן פֿקטן שנוולד!"

ווי אזוי ווערט מען פֿקטן שנוולד? נאר ווען מען הערט דיבורים פון רבי'ן, מאכט דער מענטש אפ ביי זיך: 'איך הייב אן פון יעצט צו דינען דעם אייבערשטן', און מען בעט דעם אייבערשטן: "רבנו של עולם איך וויל תשובה טון", "רבנו של עולם איך וויל דיך דינען", "רבנו של עולם איך וויל זיין א איד", "רבנו של עולם איך וויל לערנען", "רבנו של עולם איך וויל דאווענען".

איך הייב אן פון יעצט

ווען מען רעדט צום אייבערשטן איז גוט ארויס צו זאגן פאר'ן אייבערשטן אלע רצונות, אלעס וואס מען וויל, דער רבי זאגט (חיי מוהר"ן, סימן רלט) בשעת מען גייט התבודדות, מען רעדט צום אייבערשטן, זאל מען דאס זאגן פאר'ן אייבערשטן: "רבוננו של עולם בין איך דען באשאפן גענווארן איך זאל טון אזעלכע נארישקייטן? האב רחמנות אויף מיר, איך וויל שוין זיין ערליך, איך וויל שוין זיין אפגעהיטן, איך הייב אן פון יעצט דיר צו דינען".

לאמיר אויף אנהייבן פונדאסניי

א מענטש מיינט 'וואס בין איך דען שוין?' 'וואס וועט שוין זיין פון מיר?' ער מיינט אז ער איז שוין סיי ווי פארפאלן, אבער עס איז נישט ריכטיג, מען קען זיך אויפהייבן אין איין מינוט צום אייבערשטן. אז מען דערמאנט זיך פון רבי'ן קען יעדער איינער ווערן 'קקטן שנולד' אזוי ווי א בר מצוה בחור, דער רבי דערמאנט אינז אפצולאזן אלע נארישקייטן. אנשטאט לויפן גלייך נאכ'ן זמן מוצאי שבת נעמען דעם טעלעפאון אין האנט שטיין און קוקן סטעטוס, גיי איך נעמען די משניות אין האנט און זאגן א פרק משניות, איך גיי נעמען די גמרא אין האנט און זאגן א דף גמרא, איך גיי נעמען דעם תהלים אין האנט און זאגן אביסל תהלים, ווייל דאס ברענגט דעם מענטש צום אייבערשטן און נאר דאס בלייבט איבער פון א מענטש.

ווען מען זעט א פרישע בר מצוה בחור ווערט מען אליינס פריש, דער בר מצוה בחור הייבט אן פריש צו דינען דעם אייבערשטן, לאמיר אויך אנהייבן פונדאסניי צו לערנען און דאווענען.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן פאלגן דעם רבי'ן, וועלן מיר האבן א שיינע לעבן, אמן.

דערנאך האט דער ראש ישיבה שליט"א געזינגען דעם ניגון לכבוד שבת מברכים: "יחד־שהו הקדוש ברוך הוא עלינו ועל כל עמו בית ישראל בכל מקום שהם. לטובה ולברכה. לששון ולשמחה. לישועה ולנחמה. לפרנסה טובה ולכלכלה. לחיים טובים ולשלום. לשמועות טובות. ולכשורות טובות. ולגשמים בעתם. ולרפואה שלמה. ולגאולה קרובה ונאמר אמן".